č. j. 5 A 100/01 – 34

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové, v právní věci žalobce **Česká republika – Agentura ochrany přírody a krajiny,** organizační složka státu se sídlem Kališnická 4-6, Praha 3, zast. JUDr. Jiřím Gregorem, advokátem se sídlem Lidická 25, Brno, proti žalovanému **Ministerstvu zemědělství ČR,** v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2001, č. j. 299/2000 – 60110,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 26. 7. 2001 doručenou Vrchnímu soudu v Praze dne 27. 7. 2001 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2001 shora, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Okresního úřadu v Břeclavi ze dne 14. 11. 2000, o povolení užívání stavby „Revitalizace VD Nové Mlýny, biokoridor ve střední nádrži – II. stavba“.

Žalobce s tímto rozhodnutím nesouhlasil z toho důvodu, že se podle jeho názoru jedná o nicotný správní akt, když v dané věci rozhodoval věcně nepříslušný správní orgán – Ministerstvo zemědělství – namísto Ministerstva životního prostředí. Dále žalobce tvrdí, že bylo napadeným rozhodnutím zasaženo jeho právo na příznivé životní prostředí.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby pro nedostatek aktivní žalobní legitimace. Zejména namítl, že žalobce není legitimován k podání žaloby podle ustanovení § 250 o. s. ř., neboť v řízení završeném napadeným rozhodnutím nebylo rozhodováno o jeho právech a povinnostech, když nebyl účastníkem správního řízení.

Podle § 132 zák. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) věci správního soudnictví, v nichž nebylo rozhodnuto do dne účinnosti tohoto zákona a v nichž byla dána věcná příslušnost k řízení vrchním soudům nebo Nejvyššímu soudu, převezme a dokončí Nejvyšší správní soud, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle § 130 s. ř. s. se neskončená řízení podle části páté o. s. ř. dokončí podle ustanovení části třetí, hlavy druhé dílu prvního tohoto zákona. To se však netýká věcí, o nichž má od 1. 1. 2003 jednat a rozhodovat soud v občanském soudním řízení; v těch případech postupuje Nejvyšší správní soud podle ust. § 68 písm. b) s. ř. s.

Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. je k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu aktivně žalobně legitimován ten, kdo byl, alespoň podle svého tvrzení, zkrácen na svých právech (přímo nebo v důsledku porušení svých procesních práv) úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle odst. 2 téhož zákona může žalobu podat také účastník řízení před správním orgánem, který není legitimován podle odst. 1, pokud tvrdí, že byl postupem správního orgánu zkrácen na svých právech, která mu příslušejí, a to takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Paragraf 66 a 67 s. ř. s. pak stanoví zvláštní žalobní legitimaci k ochraně veřejného zájmu, resp. ve věcech samosprávy.

Napadeným rozhodnutím nedošlo k založení, změně, zrušení ani závaznému určení práv nebo povinností žalobce, jak vyžaduje ust. § 65 odst. 1 s. ř. s.

Žalobce také nebyl účastníkem správního řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo (§ 65 odst. 2 s. ř. s.). Na této skutečnosti nic nemění, že s ním bylo žalovaným a příslušným okresním úřadem po celou dobu řízení jako s účastníkem jednáno. Statut účastníka a z toho plynoucí soubor práv a povinností totiž náleží tomu, koho za účastníka správního řízení stanoví zákon, nikoliv správní orgán. V posuzovaném případě, kdy šlo o řízení o povolení užívání stavby – vodohospodářského díla, jsou účastníky tohoto řízení stavebník, vlastník stavby, uživatel (provozovatel), je-li v době zahájení řízení znám, vlastník pozemku, na kterém je kolaudovaná stavba umístěna, pokud jeho vlastnické právo může být kolaudačním rozhodnutím přímo dotčeno, a v případě, že stavební úřad s kolaudačním řízením sloučí řízení o změně dokumentace ověřené ve stavebním řízení, jsou účastníky řízení i ti účastníci stavebního řízení, jichž by se změna mohla dotknout. (§ 78 odst. 1 a 2 stavebního zákona) a dále obec (§ 14 odst. 4 zákona č. 130/1974 Sb.), případně subjekty oprávněné podle zvláštních zákonů (např. § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.). Žalobce není v předmětné věci žádným z těchto subjektů, a proto nebyl žádný důvod s ním jako s účastníkem řízení jednat.

Rovněž ani ustanovení § 66 a 67 na posuzovaný případ nedopadají, když žalovaný zejména není nadán oprávněním ze zvláštního zákona podat žalobu dle § 66 odst. 1 s. ř. s.

Nutno dodat, že ani podle dřívější právní úpravy, platné ke dni podání žaloby, by aktivní žalobní legitimace žalobce nebyla dána, když podle ustanovení § 250 odst. 2 o. s. ř. (ve znění platném do 31. 12. 2002) žalobcem byla fyzická nebo právnická osoba, která o sobě tvrdila, že jako účastník správního řízení byla rozhodnutím správního orgánu zkrácena ve svých právech. Podat žalobu mohla i fyzická nebo právnická osoba, se kterou nebylo ve správním řízení jednáno jako s účastníkem řízení, ač s ní jako s účastníkem jednáno být mělo.

S ohledem na shora vyslovené nebyla založena aktivní legitimace ani podle dosavadní právní úpravy. Ovšem ani práva na příznivé životní prostředí se nelze domáhat jinak, nežli v mezích zákonem vytyčených. Není-li tedy možno dovodit existenci práv, která by žalobci příslušela, nepřichází aktivní legitimace ani dle § 56 odst. 2 s. ř. s.

Žaloba byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou, a proto Nejvyšší správní soud respektoval pokyny ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a žalobu odmítl.

O nákladech řízení pak soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, které bylo ukončeno odmítnutím žaloby.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.)

V Brně dne 23. 7. 2003

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu